

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at sikre en hurtigere og mere effektiv behandling af konkursboer. Bobehandlingen i forbindelse med en konkurs skal være grundig og forsvarlig, men af hensyn til bl.a. skyldneren, kreditorerne og den generelle tillid til insolvensbehandlingssystemet er det væsentligt, at behandlingen ikke trækker længere ud, end det er nødvendigt.

For at sikre en hurtigere og mere effektiv bobehandling lægges der med lovforslaget navnlig op til, at skifteretten får en ny tilsynsrolle i forhold til bobehandlingen, så det sikres, at der føres et skærpet og løbende tilsyn med behandlingen af det enkelte konkursbo, herunder at behandlingen af boet fremmes mest muligt, og at de enkelte sagsbehandlingsskridt foretages, så snart det i et konkursbo er muligt og forsvarligt.

Lovforslaget indeholder følgende hovedpunkter:

- Skifteretten får nye tilsynsbeføjelser, så skifteretten i videre omfang kan pålægge kurator at foretage det nødvendige for at fremme og afslutte bobehandlingen.
- Kravet til indholdet af de redegørelser mv., som kurator efter konkursloven skal afgive undervejs i bobehandlingen, skærpes, og skifteretten bliver adressat for disse redegørelser mv.
- Det kommer til at fremgå af konkursloven, at kurator er forpligtet til at fremme bobehandlingen mest muligt.
- Om kurator har fremmet bobehandlingen, skal indgå i den vurdering af kvaliteten af kurators arbejde, som skifteretten bl.a. skal foretage i forbindelse med fastsættelsen af kurators vederlag.
- Fristerne i konkursloven for at anmelde krav i konkursboet og for at anlægge retssag om krav, som afvises af kurator, nedsættes fra 3 måneder til 4 uger.

Lovforslaget bygger på Konkursrådets betænkning nr. 1484/2006 om hurtigere behandling af konkursboer (herefter »betænkningen«) og svarer i det væsentlige til Konkursrådets lovudkast.

2. Lovforslagets baggrund

2.1. Justitsministeriet anmodede i februar 2006 Konkursrådet om en udtalelse om initiativer, der kan føre til en hurtigere behandling af konkursboer. Baggrunden herfor var, at der i forbindelse med arbejdet i Globaliseringsrådet blev rejst spørgsmål om konkursbehandlingen i et iværksætterperspektiv, herunder navnlig varigheden af konkursbehandlingen.

Det anføres i anmodningen til Konkursrådet, at det kan hæmme lysten til at starte egen virksomhed, hvis en iværksætter risikerer at hænge fast i gammel gæld mange år efter et økonomisk sammenbrud, og det anføres, at reglerne om gældsafvikling har betydning for mulighederne for at starte ny virksomhed som iværksætter efter et kuldsejlet forsøg. Anmodningen til Konkursrådet var ikke begrænset til alene at vedrøre hurtigere behandling af konkursboer i relation til iværksættere, men vedrørte den tidsmæssige udstrækning af bobehandlingen generelt. Konkursrådet blev samtidig anmodet om at overveje, om der på konkursområdet bør udformes vejledende takster for vederlæggelsen af kurator.

2.2. Konkursloven indeholder ikke nogen absolut frist for afslutningen af behandlingen af et konkursbo. Den tidsmæssige udstrækning af de enkelte sagsbehandlingsskridt bestemmes imidlertid i nogen grad af en række lovbestemte frister vedrørende bobehandlingen fra konkursdekretets afsigelse til boets afslutning, jf. pkt. 3.1.1 nedenfor. Andre forhold kan også have indvirkning på bobehandlingens længde, f.eks. retssager anlagt af eller imod boet, undersøgelser af mulige strafbare forhold, vanskeligheder med at afhænde boets aktiver og andre praktiske problemer, herunder f.eks. hvornår Lønmodtagernes Garantifond har mulighed for at opføre krav på feriepenge.

Med henblik på at indhente nærmere oplysninger om den faktiske varighed af behandlingen af konkursboer har Justitsministeriet og Konkursrådet foretaget en gennemgang af samtlige sager, hvor der er afsagt konkursdekret ved Sø- og Handelsretten i København i henholdsvis 2000 og 2001. Konkursrådet anfører, at de to undersøgelser efterlader det indtryk, at bobehandlingen